

ปัญหากฎหมายเกี่ยวกับการควบคุมความปลอดภัย
สำหรับการใช้เบาะนั่งนิรภัยเด็ก (Child Safety Seat) ตามกฎหมายจราจรทางบก¹

สิบตำรวจเอกเชม ศรีภิรมย์²

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 ให้ความสำคัญกับการคุ้มครองเกี่ยวข้องกับความปลอดภัยสำหรับเด็กที่การใช้ สิทธิหรือเสรีภาพเช่นว่านั้นไม่กระทบกระเทือนหรือเป็นอันตรายต่อความมั่นคงของรัฐ ความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน และไม่ละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลอื่น การกล่าวอ้างสิทธิและเสรีภาพ มาตรา 25 ว่าด้วยการให้ความคุ้มครองสิทธิเสรีภาพที่มีความเท่าเทียมกัน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องเพศ อายุ ความพิการ สภาพทางกายหรือสุขภาพ สถานะของบุคคล ฐานะทางเศรษฐกิจหรือสังคม ความเชื่อทางศาสนา การศึกษาอบรม หรือความคิดเห็นทางการเมืองอันไม่ขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ หรือเหตุอื่นใด จะกระทำมิได้ภายใต้รัฐธรรมนูญที่เป็นไปตาม หลักเกณฑ์ และวิธีการที่กฎหมายบัญญัติ โดยมีมาตรา 77 รัฐพึงจัดให้มีกฎหมายเพียงเท่าที่จำเป็น และยกเลิกหรือปรับปรุงกฎหมาย ที่หมดความจำเป็นหรือไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ หรือที่เป็นอุปสรรคต่อการดำรงชีวิต หรือการประกอบอาชีพ ให้เกิดความเหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบันและสอดคล้องกับ มาตรา 4 ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิ เสรีภาพ และความเสมอภาคของบุคคล ย่อมได้รับความคุ้มครอง ปวงชนชาวไทยย่อมได้รับความคุ้มครองตามรัฐธรรมนูญเสมอกัน เป็นไปตาม มาตรา 61 รัฐต้องจัดให้มีมาตรการหรือกลไกที่มีประสิทธิภาพในการคุ้มครองและพิทักษ์สิทธิ ของผู้บริโภคด้านต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นด้านความรู้ข้อมูลที่เป็นจริง ด้านความปลอดภัย ด้านความเป็นธรรม ในการทำสัญญา หรือด้านอื่นใดอันเป็นประโยชน์ต่อผู้บริโภค เช่น พระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. 2522 มาตรา 123³ “ห้ามมิให้ผู้ขับขี่รถยนต์ยอมให้ผู้อื่นนั่งที่นั่งตอนหน้า แลวดียวกับที่นั่งผู้ขับขี่รถยนต์เกินสองคน

ผู้ขับขี่รถยนต์ต้องรัดร่างกายด้วยเข็มขัดนิรภัยไว้กับที่นั่งในขณะที่ขับขี่รถยนต์ และต้องจัดให้คนโดยสารรถยนต์รัดร่างกายไว้กับที่นั่งด้วยเข็มขัดนิรภัยขณะโดยสารรถยนต์ และคนโดยสารรถยนต์ดังกล่าวต้องรัดร่างกายด้วยเข็มขัดนิรภัยไว้กับที่นั่งในขณะที่โดยสารรถยนต์ด้วย”

กฎหมายฉบับดังกล่าวถูก แก้ไขเพิ่มเติมโดยคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติที่ 14/2560 ลงวันที่ 21 มีนาคม 2560 เรื่อง มาตรการเพิ่มประสิทธิภาพการบังคับใช้กฎหมายว่าด้วยการจราจรทางบก ข้อ 2 ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา 123 แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. 2522 ซึ่งแก้ไข

¹บทความนี้เรียบเรียงจากการศึกษาอิสระ เรื่อง “ปัญหากฎหมายเกี่ยวกับการควบคุมความปลอดภัยสำหรับการใช้เบาะนั่งนิรภัยเด็ก (Child Safety Seat) ตามกฎหมายจราจรทางบก” โดยมีอาจารย์ที่ปรึกษาคือรองศาสตราจารย์ จตุพร วงศ์ทองสรณ์ และคณะกรรมการสอบคือ รองศาสตราจารย์ประเทือง ธนิยผล และรองศาสตราจารย์ ดร.สมชัย ศิริสมบูรณ์ เวช

² นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรนิเทศศาสตรมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ สาขาวิทยบริการเฉลิมพระเกียรติ บานนา รุ่งที่

³ มาตรา 123 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่5) พ.ศ.2538

เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2538 และให้ใช้ความ ต่อไปนี้แทน “ผู้ขับขี่รถยนต์ต้องรัดร่างกายด้วยเข็มขัดนิรภัยไว้กับที่นั่งในขณะที่ขับขี่ยานยนต์ และต้องจัดให้ คนโดยสารรถยนต์รัดร่างกายไว้กับที่นั่งด้วยเข็มขัดนิรภัยขณะโดยสารรถยนต์ และคนโดยสารรถยนต์ ดังกล่าวต้องรัดร่างกายด้วยเข็มขัดนิรภัยไว้กับที่นั่งในขณะที่โดยสารรถยนต์ด้วย”

นอกจากนั้น อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก Convention on the Rights of the Child

ข้อ 24 (1)–(2) ให้ความคุ้มครองทางด้านความปลอดภัยของเด็กโดยรัฐภาคียอมรับในสิทธิของเด็กที่จะได้รับมาตรฐานสาธารณสุขที่สูงที่สุดเท่าที่จะหาได้ และสิ่งอำนวยความสะดวก สำหรับการบำบัดรักษา ความเจ็บป่วยและการฟื้นฟูสุขภาพ รัฐภาคีจะพยายามดำเนินการที่จะประกันว่าไม่มีเด็กคนใดถูกลิดรอนสิทธิในการรับบริการดูแลสุขภาพเช่นนั้น

อนึ่ง วางหลักให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกอันเป็นสาธารณะ ความช่วยเหลืออื่นว่าด้วยการสงเคราะห์จากรัฐดังกล่าวปรากฏตามประกาศกรมการขนส่งทางบก เรื่อง กำหนดลักษณะ ขนาด และคุณสมบัติของเครื่องอุปกรณ์ สำหรับรถที่จะมีไว้ใช้อำนวยความสะดวกแก่คนพิการ พ.ศ. 2555 ข้อ 2 “ที่นั่งสำรองสำหรับคนพิการต้องอยู่ในบริเวณที่ใกล้กับประตูรถ และมีข้อความระบุว่า “ที่นั่งสำรองคนพิการ” ที่สามารถมองเห็นได้อย่างชัดเจน ”มีกฎหมายกำหนดที่นั่งสำหรับคนพิการ

ทั้งนี้ มีหลักการให้ความคุ้มครองเด็กปรากฏตามพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 มาตรา 23 “ผู้ปกครองต้องให้การอุปการะเลี้ยงดู อบรมสั่งสอน และพัฒนาเด็กที่อยู่ในความปกครองดูแลของตนตามควรแก่ขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมแห่งท้องถิ่น แต่ทั้งนี้ต้องไม่ต่ำกว่ามาตรฐานขั้นต่ำตามที่กำหนดในกฎกระทรวงและต้องคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กที่อยู่ในความปกครองดูแลของตนมิให้ตกอยู่ในภาวะอันน่าจะเกิดอันตรายแก่ร่างกายหรือจิตใจ” การที่หน่วยงานของรัฐให้ความสำคัญกับผู้โดยสารที่เป็นเด็กที่ต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดว่าด้วยความปลอดภัยและความสงบเรียบร้อยตามที่กำหนดอยู่ตลอดเวลาที่อยู่ในระหว่างที่มีการโดยสารในรถ โดยเป็นกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการจราจรและการขนส่งโดยทั่วไปเท่านั้นซึ่งจะเห็นได้ว่าปัจจุบันยังไม่มียกกฎหมายใดออกมากำหนดข้อบังคับถึงการใช้อุปกรณ์เพื่อความปลอดภัยสำหรับเด็กในขณะการเดินทางโดยรถยนต์ที่เป็นการเฉพาะแต่อย่างใด ดังนั้น ถึงเวลาแล้วหรือไม่ที่ประเทศไทยจะได้มีการตระหนักและพิจารณาเรื่องนี้เป็นวาระเร่งด่วนโดยเฉพาะอย่างยิ่งในการใช้รถยนต์นั่งส่วนบุคคลกรณีที่มีผู้โดยสารเป็นเด็กไปด้วยจะต้องมีการกำหนดว่าต้องมีอุปกรณ์เพื่อความปลอดภัยหรือการจัดที่นั่งสำหรับเด็กนั้นอย่างเหมาะสม เพื่อให้เด็กที่โดยสารได้รับความปลอดภัยมากที่สุด

ในขณะที่ประเทศพัฒนาทั้งในสหรัฐ ยุโรปตะวันตก (สหราชอาณาจักร) และออสเตรเลีย ได้มีคำแนะนำและกฎหมายบังคับใช้ที่นั่งพิเศษสำหรับเด็กมานานหลาย ปี มีหน่วยงานการบริหารความปลอดภัยการจราจรบนทางหลวงแห่งชาติ (National Highway Traffic Safety Administration (NHTSA)),กระทรวงคมนาคม (Department of Transportation) ประเทศสหรัฐอเมริกา ได้ ทำการศึกษาและพบว่า ที่นั่งพิเศษสำหรับเด็กนี้จะลดความเสี่ยงต่อการตายในเด็กทารก ขณะเดียวกันจะลดความเสี่ยงต่อการตายในเด็กอายุมากกว่า 5 ปี และลดความเสี่ยงต่อการบาดเจ็บรุนแรงร้อยละ เป็นไปตาม (หน่วยงานการบริหาร

ความปลอดภัยการจราจรบนทางหลวงแห่งชาติ) NHTSA และสถาบันกุมารเวชศาสตร์แห่งอเมริกา (American Academy of Pediatrics) ร่วมกับผู้ผลิตรถยนต์ ได้แนะนำการใช้ที่นั่งสำหรับเด็กไว้ดังนี้

1) เด็กอายุน้อยกว่า 1 ปี หรือน้ำหนักน้อยกว่า 10 กก. ต้องใช้ที่นั่งสำหรับทารก (infant seat) หรือที่นั่งสำหรับทารกและเด็กเล็ก (convertible seat) ที่สามารถใช้กับเด็ก 1-5 ปี ได้ ด้วย แต่ต้องใช้นั่งด้านหลังและหันหน้าไปทางด้านหลัง

2) เด็กอายุ 1-5 ปี หรือน้ำหนัก 10-18 กก. ใช้ที่นั่งสำหรับทารกและเด็กเล็ก (convertible seat) โดยให้นั่งเบาะหลังและหันหน้าไปทางด้านหน้าตามปกติ

3) เด็กอายุ 5-10 ปี หรือน้ำหนัก 18-28 กก. ควรใช้ที่นั่งเสริม (booster seat) เพื่อยกตัวให้สูงพอที่จะใช้เข็มขัดนิรภัยได้ หรือใช้แผ่นคลุมหน้าท้อง (abdominal shield) เพื่อกระจายแรง กระแทกและดึงเข็มขัดนิรภัยลงมาอยู่ในตำแหน่งที่เหมาะสม การใช้เข็มขัดนิรภัยในตำแหน่งไม่เหมาะสมก่อให้เกิดผลเสียเรียกว่าโรคของเข็มขัดนิรภัย (safety belt syndrome) ซึ่งประกอบด้วย การ บาดเจ็บในช่องท้อง ไชสันหลัง ลำคอ และใบหน้า

4) เด็กอายุมากกว่า 10 ปี หรือน้ำหนักมากกว่า 28 กก. สามารถใช้เข็มขัดนิรภัยปกติที่มีใน รถยนต์ได้เช่นเดียวกับบุคคลโดยทั่วไป

สหราชอาณาจักรหรือประเทศอังกฤษ ได้มีกฎหมายออกมาบังคับใช้ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2549 โดยมีหลักการว่า เด็กที่อายุต่ำกว่า 12 ปีหรือต่ำกว่า 135 เซนติเมตร ขึ้นอยู่กับว่ากรณีใดจะเกิดก่อนต้องนั่งเบาะนั่งนิรภัยสำหรับเด็ก และต้องหันหลังให้รถจนอายุ 15 เดือนขึ้นไป หรือน้ำหนักเด็กเกิน 8 กิโลกรัม จึงจะสามารถหันหน้าไปทางเดียวกับรถได้เด็กที่มีน้ำหนักตั้งแต่ 1 – 25 กิโลกรัม ควรใช้เบาะนั่งนิรภัย หรือนั่งสำหรับเด็กแบบที่ปรับหันหลังให้รถ เพื่อใช้กับตัวควบคุมเบาะนั่งในรถ และเด็กที่น้ำหนัก 22 กิโลกรัมขึ้นไป สามารถใช้เบาะเสริมสำหรับเด็ก เพื่อยกตัวให้สูงพอที่จะใช้เข็มขัดนิรภัยได้

ประเทศออสเตรเลีย ได้กำหนดให้เด็กที่มีความสูงไม่เกิน 150 เซนติเมตร และอายุน้อยกว่า 14 ปี ต้องใช้เบาะนั่งนิรภัยสำหรับเด็ก (Car seat) หรือเบาะเสริมให้เหมาะสมกับน้ำหนักตัว

สิงคโปร์ ตามระเบียบความปลอดภัยทางถนนโดยตำรวจจราจรและกองกำลังตำรวจในสิงคโปร์ ภายใต้พระราชบัญญัติการจราจรทางบก (Singapore's Road Traffic Act (CHAPTER 276) ROAD TRAFFIC) (motor vehicles, wearing of seat belts) RULES 2011 ที่มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2012 มีการบังคับใช้เบาะรองนั่งและที่รองนั่งเด็กได้เปลี่ยนไป ผู้โดยสารที่มีความสูงต่ำกว่า 135 เซนติเมตร จะต้องใช้เข็มขัดนิรภัยสำหรับเด็กหรือการใช้เบาะรถยนต์สำหรับเป็นที่นั่งของเด็ก (Car Seat) ที่มีความสูงและน้ำหนัก ในกรณีที่มีความสูงของเบาะรถยนต์นั้นใหญ่เกินไปสำหรับที่นั่งนั้นต้องใช้เบาะเสริมพร้อมเข็มขัดนิรภัยที่ปรับระดับได้ (booster seats) สำหรับผู้โดยสารที่มีความสูงมากกว่า 1.35 เมตร ผู้โดยสารจะต้องคาดเข็มขัดนิรภัยทุกครั้งขณะอยู่ในรถกฎนี้ใช้กับเด็กและผู้ใหญ่ที่มีความสูงต่ำกว่าในกรณีที่เกิดอุบัติเหตุของเด็ก โดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับการลงโทษการไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ดังต่อไปนี้

1) บทลงโทษสำหรับการไม่ปฏิบัติตามกฎหมายหากมีการกระทำความผิดคือปรับ \$ 120⁴ และ 3 คะแนน สำหรับการจับกุมของผู้กระทำความผิดอาจถูกปรับในชั้นศาล โดยผู้กระทำความผิดครั้งแรกอาจถูกปรับได้ถึง \$ 1,000 หรือจำคุกไม่เกิน 3 เดือน ผู้กระทำความผิดซ้ำอาจถูกปรับได้ถึง \$ 2,000 หรือจำคุกไม่เกิน 6 เดือน⁵

2) บทลงโทษสำหรับการไม่ปฏิบัติตามกฎหมายหากมีการกระทำความผิดกรณีผู้ขับรถแท็กซี่จะต้องรับผิดชอบค่าปรับองค์ประกอบ \$ 120 และ 3 คะแนน และผู้โดยสารจะต้องรับผิดชอบค่าปรับ \$ 120 เช่นกัน

ดังนั้น การบาดเจ็บของทารกและเด็กยังคงเป็นปัญหาที่จำเป็นต้องทำการป้องกันไม่ให้เกิดการสูญเสียโดยการวิเคราะห์สาเหตุจากความปลอดภัยของพาหนะตั้งแต่ในระดับท้องถิ่น (local level) ไปจนถึงระดับประเทศ และการออกกฎระเบียบ หรือการจัดระบบจราจรในท้องถิ่นจะลดอัตราการบาดเจ็บ ลดอัตราการตายในเด็กลดลงไม่มากในระยะหลัง และมีแนวโน้มสูงขึ้น ในกลุ่มเด็กทารกขึ้นไปเพื่อการป้องกันการสูญเสียจากอุบัติเหตุจราจรจึงมีความสำคัญอย่างมากที่ครอบครัว ชุมชน สังคม และเด็กเองต้องร่วมมือกันอย่างจริงจังเพื่อหยุดยั้งความสูญเสียนี้ ให้ได้ประสิทธิภาพและเกิดความยั่งยืนมากขึ้น

1. กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

ในส่วนการบังคับใช้กฎหมายและการดำเนินการเกี่ยวกับเรื่อง “ปัญหากฎหมายเกี่ยวกับการควบคุมความปลอดภัยสำหรับการใช้เบาะนั่งนิรภัยเด็ก (Child Safety Seat) ตามกฎหมายจราจรทางบก” ในประเทศมีการบัญญัติกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยในการเดินของเด็กทางหลายฉบับอันได้แก่

1) กฎหมายเฉพาะสำหรับผู้โดยสารที่เป็นเด็กตามกฎหมายจราจรทางบก

ภายใต้การพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. 2522 มาตรา 123 วรรคสอง ที่กำหนดเพียง ให้ผู้ขับขี่และผู้โดยสารต้องรัดร่างกายด้วยเข็มขัดนิรภัย โดยมีคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติที่ 14/2560 เรื่อง มาตรการการเพิ่มประสิทธิภาพการบังคับ ใช้กฎหมายว่า ด้วยการจราจรทางบก ข้อ 2 มุ่งเน้น การรัดเข็มขัดนิรภัยสำหรับผู้โดยสารเท่านั้น ประกอบกับ ประกาศกรมการขนส่งทางบก เรื่อง กำหนดลักษณะ ขนาด และคุณสมบัติของเครื่องอุปกรณ์ สำหรับรถที่จะมีไว้ใช้อำนวยความสะดวกแก่คนพิการ พ.ศ. 2555 ข้อ 2 มีข้อความระบุว่า “ที่นั่งสำรองคนพิการ”

2) กฎหมายการให้ความคุ้มครองคุณสมบัติเด็กหรืออายุเด็ก

⁴ 1 ดอลลาร์สิงคโปร์ เท่ากับ 22.98 บาท ณ วันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2562 ธนาคารแห่งประเทศไทย.
(Online) : Available URL : <https://www.bot.or.th/>

⁵ Offences and penalties 10. Any person who contravenes rule 4(1) or (2), 5, 8(1) or 9 shall be guilty of an offence and shall be liable on conviction to a fine not exceeding \$1,000 or to imprisonment for a term not exceeding 3 months and, in the case of a second or subsequent offence, to a fine not exceeding \$2,000 or to imprisonment for a term not exceeding 6 months.

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 มาตรา 4 ว่าด้วยการคุ้มครองสิทธิของบุคคล มาตรา 27 บุคคลย่อมเสมอกันในกฎหมาย มีสิทธิและเสรีภาพและได้รับความคุ้มครอง เช่น อายุ ของเด็ก ที่ ปัจจุบันไม่มีกฎหมายกำหนดอายุเด็กให้มีความชัดเจน จึงต้องมีการจัดหาที่นั้งของเด็กจึงจำเป็นต้อง ทำการศึกษาประเด็นปัญหาในเรื่องดังกล่าวมีกฎหมายเฉพาะเพื่อคุ้มครองเด็กที่มีอายุตั้งแต่ 0-18 ปี ทั้งนี้ต้อง ไม่ต่ำกว่ามาตรฐานขั้นต่ำตามที่กำหนดในกฎกระทรวงและต้องคุ้มครองสวัสดิภาพ เด็กที่อยู่ในความ ปกครองดูแลของตนมิให้ตกอยู่ในภาวะอันน่าจะเกิดอันตรายแก่ร่างกายหรือจิตใจ

3) คุณสมบัติและประเภทของเด็ก

พระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. 2522 มาตรา 123 ว่าด้วยที่นั่งในการจัดเข็มขัดนิรภัยประกอบกับ การอาศัยอำนาจตามความในมาตรา 44 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับคำ สั่งตามมาตรา 44 ออกคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติที่ 14/2560 เรื่อง มาตรการการเพิ่มประสิทธิภาพการบังคับใช้ กฎหมายว่าด้วยการจราจรทางบก ข้อ 2 กล่าวถึงการรัดเข็มขัดของผู้โดยสาร มิได้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย 2560 มาตรา มาตรา 27 บุคคลย่อมเสมอกัน มีสิทธิและเสรีภาพได้รับความคุ้มครอง ตามกฎหมาย เช่น อายุ ของเด็ก

4) กฎหมายประเภทของเบาะนั่งนิรภัยเด็ก

มาตรา 44 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พ.ศ. 2557 เป็นแนวทางในการ ออกคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติที่ 14/2560 เรื่อง มาตรการการเพิ่มประสิทธิภาพการบังคับ ใช้กฎหมายว่า ด้วยการจราจรทางบก ข้อ 2 ได้กล่าวถึงการรัดเข็มขัดของผู้โดยสารและประกาศกรมการ ขนส่งทางบก เรื่อง กำหนดแบบเข็มขัดนิรภัยและประเภทของรถ ตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบกที่ ต้องจัดให้มีเข็มขัดนิรภัย พ.ศ. 2555 ข้อ 2 ว่าด้วยประเภทเข็มขัดนิรภัยสำหรับรถให้มี 2 แบบ โดยแก้ไข เพิ่มเติมตาม กฎกระทรวงฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2524)ออกตามความในพระราชบัญญัติการขนส่งทางบกพ.ศ. 2522 ข้อ 1 (2) (ณ) เข็มขัดนิรภัย ตามประเภทของรถและตามแบบที่กรมการขนส่งทางบกประกาศกำหนด และข้อ 15 (2) (ณ) เข็มขัดนิรภัย ตามประเภทของรถและตามแบบที่กรมการขนส่งทางบกประกาศกำหนด

5) กฎหมายเกี่ยวกับการคุ้มครองสิทธิของเด็กตามอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก

ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 มาตรา 77 รัฐพึงจัดให้มีกฎหมายเพียง เท่าที่จำเป็น และยกเลิกหรือปรับปรุงกฎหมาย ที่หมดความจำเป็นหรือไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ และ สอดคล้องกับ มาตรา 4 ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิ เสรีภาพ และความเสมอภาคของบุคคล ย่อมได้รับความ คุ้มครอง เสมอกันอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก เช่น ข้อ 24 1) รัฐภาคียอมรับในสิทธิของเด็กที่จะได้รับ มาตรฐานสาธารณสุขที่สูงที่สุดเท่าที่จะหาได้ และสิ่งอำนวยความสะดวก สำหรับการบำบัดรักษาความ เจ็บป่วยและการฟื้นฟูสุขภาพ รัฐภาคีจะพยายามดำเนินการที่จะประกันว่าไม่มีเด็กคนใดถูกลิดรอนสิทธิใน การรับบริการดูแลสุขภาพเช่นว่านั้น 2) รัฐภาคีจะให้มีการปฏิบัติตามซึ่งสิทธินี้อย่างเต็มที่ และโดยเฉพาะ อย่างยิ่ง จะดำเนินมาตรการที่เหมาะสมดังนี้ (ก) ลดการเสียชีวิตของทารกและเด็ก (ข) ประกันให้มีการให้ ความช่วยเหลือทางการแพทย์ที่จำเป็น และดูแลสุขภาพแก่เด็กทุกคนเน้นการพัฒนาการดูแลสุขภาพขั้นปฐม

6) กฎหมายว่าด้วยการให้ความคุ้มครองเด็ก

พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 มาตรา 4 ในพระราชบัญญัตินี้ “เด็ก” หมายความว่า บุคคลซึ่งมีอายุต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ แต่ไม่รวมถึงผู้ที่บรรลุนิติภาวะด้วยการสมรส “เด็กเร่ร่อน” หมายความว่า เด็กที่ไม่มีบิดามารดาหรือผู้ปกครองหรือมีแต่ไม่เลี้ยงดูหรือไม่สามารถเลี้ยงดูได้ และมาตรา 23 ผู้ปกครองต้องให้การอุปการะเลี้ยงดู อบรมสั่งสอน มิให้ตกอยู่ในภavn่าจะเกิดอันตรายแก่ร่างกายหรือจิตใจ

2. ประเด็นปัญหา

จากที่กล่าวมาทั้งหมดผู้ศึกษามีความสนใจในประเด็นปัญหากฎหมายเกี่ยวกับการควบคุมความปลอดภัยสำหรับการใช้เบาะนั่งนิรภัยเด็ก (Car Seat) ตามกฎหมายจราจรทางบก โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ปัญหาการบังคับใช้พระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. 2522 มาตรา 123 กับการคุมความปลอดภัยเด็ก

ปลอดภัยเด็ก

การที่กฎหมายไม่มีบทบัญญัติการให้ความหมายเฉพาะในเรื่องเกี่ยวกับของเบาะนั่งนิรภัยเด็ก ภายใ้การพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. 2522 มาตรา 123 “ห้ามมิให้ผู้ขับขีรถยนต์ยอมให้ผู้อื่นนั่งที่นั่งตอนหน้าแถวเดียวกับที่นั่งผู้ขับขีรถยนต์เกินสองคน

ผู้ขับขีรถยนต์ต้องรัดร่างกายด้วยเข็มขัดนิรภัยไว้กับที่นั่งในขณะที่ขับขีรถยนต์ และต้องจัดให้คนโดยสารรถยนต์ ซึ่งนั่งที่นั่งตอนหน้าแถวเดียวกับที่นั่งผู้ขับขีรถยนต์รัดร่างกายไว้กับที่นั่งด้วยเข็มขัดนิรภัยขณะโดยสารรถยนต์ และคนโดยสารรถยนต์ดังกล่าวต้องรัดร่างกายด้วยเข็มขัดนิรภัยไว้กับที่นั่งในขณะที่โดยสารรถยนต์ด้วย

ประเภทหรือชนิดของรถยนต์ ลักษณะและวิธีการใช้เข็มขัดนิรภัยตามวรรคสองให้เป็นไปตามที่อธิบดีกำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา”ประกอบกับอาศัยอำนาจตามความในมาตรา 44 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช 2557 หัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ โดยความเห็นชอบของคณะรักษาความสงบแห่งชาติ จึงมีคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติที่ 14/2560 เรื่อง มาตรการการเพิ่มประสิทธิภาพการบังคับใช้กฎหมายว่าด้วยการจราจรทางบก ข้อ 2 ได้ให้ความสำคัญกับการบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับการรัดเข็มขัดของผู้โดยสาร และ ประกาศกรมการขนส่งทางบก เรื่อง กำหนดลักษณะ ขนาด และคุณสมบัติของเครื่องอุปกรณ์ สำหรับรถที่จะมีไว้ใช้อำนวยความสะดวกแก่คนพิการ พ.ศ. 2555 ข้อ 2 “ที่นั่งสำรองสำหรับคนพิการต้องอยู่ในบริเวณที่ใกล้กับประตูรถ และมีข้อความระบุว่า “ที่นั่งสำรองคนพิการ” ที่สามารถมองเห็นได้อย่างชัดเจน ”มีกฎหมายกำหนดที่นั่งสำหรับคนพิการ แต่ไม่ได้มีข้อกำหนดให้บิดา มารดา หรือผู้ปกครอง ต้องปฏิบัติต่อเด็กสำหรับที่นั่งเด็ก อย่างไร ในขณะที่เด็กเป็นผู้โดยสารในรถยนต์ และไม่มีข้อกำหนด และบังคับถึงการติดตั้งอุปกรณ์ที่เหมาะสมสำหรับเด็ก เพื่อการเดินทางที่ปลอดภัย แสดงให้เห็นได้ว่าความปลอดภัยที่เกี่ยวข้องกับผู้โดยสารที่เป็นเด็ก ยังไม่ได้ถูกคำนึงถึงคุ้มครองเด็กอย่างจริงจังจากผู้ขับขีหรือผู้ปกครอง หรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเท่าที่ควร อีกทั้งยังไม่มี

กฎหมายคุ้มครองเด็กจากการใช้ระบบยึดเหนี่ยวเด็กในรถ (Restraining Car Seat) เพื่อเพิ่มความปลอดภัย ในขณะที่เดินทาง หรือการใช้เบาะนั่งนิรภัยเด็ก (Child Safety Seat) หรือเบาะเสริม (Booster Seat)

2. ปัญหากฎหมายเกี่ยวกับการคุ้มครองสิทธิของเด็กตามอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก

อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก Convention on the Rights of the Child ได้ให้ความสำคัญในการคุ้มครองความปลอดภัยของเด็ก เช่น ข้อ 24 “1) รัฐภาคียอมรับในสิทธิของเด็กที่จะได้รับมาตรฐานสาธารณสุขที่สูงที่สุดเท่าที่จะหาได้ และสิ่งอำนวยความสะดวก สำหรับการบำบัดรักษาความเจ็บป่วยและการฟื้นฟูสุขภาพ รัฐภาคีจะพยายามดำเนินการที่จะประกันว่าไม่มีเด็กคนใดถูกลิดรอนสิทธิในการรับบริการดูแลสุขภาพเช่นว่านั้น 2) รัฐภาคีจะให้มีการปฏิบัติตามซึ่งสิทธินี้อย่างเต็มที่ และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง จะดำเนินมาตรการที่เหมาะสมดังนี้ (ก) ลดการเสียชีวิตของทารกและเด็ก (ข) ประกันให้มีการให้ความช่วยเหลือทางการแพทย์ที่จำเป็น และการดูแลสุขภาพแก่เด็กทุกคน โดยเน้นการพัฒนาการดูแลสุขภาพขั้นปฐม

ค) ต่อสู้กับโรคภัยและทุพโภชนาการรวมทั้งที่อยู่ภายในขอบข่ายของการดูแลสุขภาพขั้นปฐม ซึ่งนอกเหนือ จากวิธีการอื่นแล้วยังดำเนินการโดยการใช้เทคโนโลยีที่มีอยู่พร้อมแล้วและโดยการจัดหาอาหารที่ถูกหลัก โภชนาการและน้ำดื่มสะอาดอย่างเพียงพอ ทั้งนี้โดยการพิจารณาถึงอันตรายและความเสี่ยงของมลภาวะแวดล้อม

ง) ประกันให้มีการดูแลสุขภาพอย่างเหมาะสมแก่มารดา ทั้งก่อนและหลังคลอด

จ) ประกันว่าทุกส่วนของสังคม โดยเฉพาะบิดามารดาและเด็กจะได้รับข้อมูลข่าวสารและเข้าถึงการศึกษาและ การสนับสนุนให้ใช้ความรู้พื้นฐานในเรื่อง โภชนาการและสุขภาพเด็กเรื่องประโยชน์ของการเลี้ยงดูด้วยนมมารดาเรื่องอนามัยและสุขภาพาสภาพแวดล้อม และเรื่องการป้องกันอุบัติเหตุ

ฉ) พัฒนาการดูแลสุขภาพเชิงป้องกัน การแนะแนวแก่บิดามารดาและการให้บริการและการศึกษา และในเรื่อง การวางแผนครอบครัว

3. รัฐภาคีจะดำเนินมาตรการที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพทั้งปวง เพื่อที่จะขจัดทางปฏิบัติดั้งเดิมที่เป็นผลร้าย ต่อสุขภาพของเด็ก

4. รัฐภาคีรับที่จะส่งเสริมและสนับสนุนความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อที่จะให้การดำเนินการให้สิทธิที่ยอมรับในข้อนี้บังเกิดผลอย่างเต็มที่ตามลำดับเกี่ยวกับเรื่องนี้ ความจำเป็นของประเทศกำลังพัฒนาจะได้รับการพิจารณาเป็นพิเศษ”

ประกอบกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 มาตรา 77 รัฐพึงจัดให้มีกฎหมายเพียงเท่าที่จำเป็น และยกเลิกหรือปรับปรุงกฎหมาย ที่หมดความจำเป็นหรือไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ หรือที่เป็นอุปสรรคต่อการดำรงชีวิตหรือการประกอบอาชีพ ให้เกิดความเหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบันและสอดคล้องกับ มาตรา 4 ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิ เสรีภาพ และความเสมอภาคของบุคคล ย่อมได้รับความคุ้มครอง ปวงชนชาวไทยย่อมได้รับความคุ้มครองตามรัฐธรรมนูญเสมอกัน ถึงแม้ประเทศไทยมีพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. 2522 ถือเป็นมาตรการด้านความปลอดภัยบังคับให้คนขับและคนนั่งคาดเข็มขัดนิรภัยอยู่เสมอ แต่สำหรับเด็กที่อายุน้อยกว่า 9 ปี จะไม่สามารถใช้เข็มขัดนิรภัยที่ติดมากับรถ

ได้ เนื่องจากเด็กมีขนาดตัวเล็ก และหากประสบอุบัติเหตุ อาจเป็นอันตรายมากกว่าผู้ใหญ่ เพราะเด็กยังอ่อนแอและบอบบาง ทำให้กฎหมายภายในของประเทศไทยไม่สอดคล้องกับอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก ในเรื่องการให้ความสำคัญความปลอดภัยของเด็กในขณะที่โดยสารรถยนต์ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับ การใช้เบาะนั่งนิรภัยเด็ก (Car Seat) จึงยังคงมีปัญหาในประเด็นดังกล่าว

3. ปัญหากฎหมายเกี่ยวกับการให้ความคุ้มครองเด็ก

หลักการให้ความคุ้มครองเด็กปรากฏตามพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 มาตรา 23 “ผู้ปกครองต้องให้การอุปการะเลี้ยงดู อบรมสั่งสอน และพัฒนาเด็กที่อยู่ในความปกครองดูแลของตนตามควรแก่ขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมแห่งท้องถิ่น แต่ทั้งนี้ต้องไม่ต่ำกว่ามาตรฐานขั้นต่ำตามที่กำหนดในกฎกระทรวงและต้องคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กที่อยู่ในความปกครองดูแลของตนมิให้ตกอยู่ในภาวะอันน่าจะเกิดอันตรายแก่ร่างกายหรือจิตใจ ”

แต่ทั้งนี้ต้องให้ความสำคัญกับการให้ความคุ้มครองสวัสดิภาพของเด็กที่อยู่ในความปกครองดูแลของบิดามารดาเป็นไปตามตามมาตรา 4 ที่ได้ให้หมายของเด็กคือ บุคคลซึ่งมีอายุต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ แต่ไม่รวมถึงผู้ที่บรรลุนิติภาวะด้วยการสมรส “เด็กเร่ร่อน” หมายความว่า เด็กที่ไม่มีบิดามารดาหรือผู้ปกครอง หรือมีแต่ไม่เลี้ยงดูหรือไม่สามารถเลี้ยงดูได้ ทั้งนี้หากพิจารณาตามพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 ที่มุ่งเน้นรายละเอียดเกี่ยวกับวิธีการสงเคราะห์ คุ้มครองสวัสดิภาพ และส่งเสริมความประพฤติเด็ก เพื่อให้เด็กได้รับการอุปการะเลี้ยงดู อบรมสั่งสอน และมีพัฒนาการที่เหมาะสม อันเป็นการส่งเสริมความมั่นคงของสถาบันครอบครัว รวมทั้งป้องกันมิให้เด็กถูกทารุณกรรม ตกเป็นเครื่องมือในการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ หรือถูกเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม แต่กฎหมายไม่ให้ความสำคัญกับการให้ความคุ้มครองความปลอดภัยของเด็กชีวิตและร่างกายในขณะที่โดยสารรถยนต์แต่อย่างใด

3. ข้อเสนอแนะ

โดยทั่วไป ประเทศไทยได้วางระบบความปลอดภัยของผู้โดยสารมีกฎหมายความปลอดภัยของบุคคลทั่วไปฯซึ่งกำหนดให้มีการยึดเหนี่ยวอย่างเหมาะสมขึ้นอยู่กับอายุและน้ำหนัก การวางระเบียบและมาตรฐานเหล่านี้จะมีประสิทธิภาพในการปกป้องลดลง ซึ่งเกิดขึ้นบ่อยและอันตรายกว่าในชีวิตประจำวันรถยนต์สมัยใหม่จึงไม่ได้ให้ความสำคัญกับความปลอดภัยของผู้โดยสารด้านหน้าสำหรับการใช้เบาะนั่งเสริมสำหรับเด็ก ดังนั้น ผู้ศึกษาจึงมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

1. ปัญหาการบังคับใช้พระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. 2522 มาตรา 123 กับการคุ้มครองความปลอดภัยเด็ก

แม้ว่าตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ กำหนดให้ต้องติดตั้งเข็มขัดนิรภัยทุกที่นั่ง อีกทั้งมีการประกาศคำสั่งของหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ 14/2560 เรื่องมาตรการเพิ่มประสิทธิภาพการบังคับใช้กฎหมายว่าด้วยการจราจรทางบก เพื่อบังคับใช้การคาดเข็มขัดนิรภัยสำหรับผู้โดยสารทุกที่นั่งในรถ เพื่อมุ่งหวังให้ประเทศไทยมีสถิติความสูญเสียจากการเกิดเหตุบนท้องถนนลดน้อยลง จึงควรแก้ไขเพิ่มเติม จาก

เดิม กฎหมายฉบับดังกล่าวถูกแก้ไขเพิ่มเติมโดยคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติที่ 14/2560 ลงวันที่ 21 มีนาคม 2560 เรื่อง มาตรการเพิ่มประสิทธิภาพการบังคับใช้กฎหมายว่าด้วยการจราจรทางบก ข้อ 2 ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา 123 แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. 2522 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2538 และให้ใช้ความ ต่อไปนี้แทน “ผู้ขับขี่รถยนต์ต้องรัดร่างกายด้วยเข็มขัดนิรภัยไว้กับที่นั่งในขณะที่ขณะขับขี่รถยนต์ และต้องจัดให้ คนโดยสารรถยนต์รัดร่างกายไว้กับที่นั่งด้วยเข็มขัดนิรภัยขณะโดยสารรถยนต์ และคนโดยสารรถยนต์ ดังกล่าวต้องรัดร่างกายด้วยเข็มขัดนิรภัยไว้กับที่นั่งในขณะที่โดยสารรถยนต์ด้วย” แก้ไขเป็น “ผู้ขับขี่รถยนต์ต้องรัดร่างกายด้วยเข็มขัดนิรภัยไว้กับที่นั่งในขณะที่ขณะขับขี่รถยนต์ และต้องจัดให้ คนโดยสารรถยนต์รัดร่างกายไว้กับที่นั่งด้วยเข็มขัดนิรภัยขณะโดยสารรถยนต์ และคนโดยสารรถยนต์ ดังกล่าวต้องรัดร่างกายด้วยเข็มขัดนิรภัยไว้กับที่นั่งในขณะที่โดยสารรถยนต์ด้วย

ในกรณีผู้โดยสารที่เป็นทารกหรือเด็กต้องมีเบาะที่นั่งนิรภัยสำหรับเด็กหรือยังตัวเด็กให้ติดกับที่นั่งในขณะที่ขับรถด้วย” ทั้งนี้ ต้องให้ความสำคัญกับความปลอดภัยในรถยนต์ จึงเป็นสิ่งจำเป็นที่ช่วยลดการบาดเจ็บหรือเสียชีวิตได้

2. ปัญหากฎหมายเกี่ยวกับการคุ้มครองสิทธิของเด็กตามอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก

โดยหลักตามมาตรา 77 วางหลักไว้ว่ารัฐพึงจัดให้มีกฎหมายเพียงเท่าที่จำเป็น และยกเลิกหรือปรับปรุงกฎหมาย ที่หมดความจำเป็นหรือไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ หรือที่เป็นอุปสรรคต่อการดำรงชีวิต หรือการประกอบอาชีพ โดยไม่ชักช้าเพื่อไม่ให้เป็นการกระทบประชาชน และดำเนินการให้ประชาชนเข้าถึงตัวบทกฎหมายต่าง ๆ ได้โดยสะดวกและสามารถเข้าใจกฎหมายได้ง่ายเพื่อปฏิบัติตามกฎหมายได้อย่างถูกต้อง ดังนั้น ควรจะมีกฎหมายเกี่ยวกับการคุ้มครองสิทธิของเด็กตามอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก โดยให้หน่วยงานของรัฐแก้ไข กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับสำหรับการใช้เบาะนั่งนิรภัยเด็ก (Child Safety Seat) ตามกฎหมายจราจรทางบก เพื่อพัฒนากฎหมายทุกฉบับให้สอดคล้องและเหมาะสม กับบริบทต่างๆ ที่เปลี่ยนแปลงไป การปรับปรุงกฎหมาย ที่หมดความจำเป็นหรือไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ หรือที่เป็นอุปสรรคต่อการดำรงชีวิต เช่นเดียวกับความปลอดภัยของเด็กในขณะโดยสารรถยนต์ เช่นเดียวกับนานาชาติอารยะประเทศ เป็นต้น

ทั้งนี้ หากสามารถอนุมัติพิจารณาได้รวดเร็วก็จะสามารถยกระดับมาตรฐานความปลอดภัยในชีวิตของประชาชน ดังที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 มาตรา 61 ที่ว่า“รัฐต้องจัดให้มีมาตรการหรือกลไกที่มีประสิทธิภาพในการคุ้มครองและพิทักษ์สิทธิ ของผู้บริโภคด้านต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นด้านความรู้ข้อมูลที่เป็นจริง ด้านความปลอดภัย ด้านความเป็นธรรม ในการทำสัญญา หรือด้านอื่นใดอันเป็นประโยชน์ต่อผู้บริโภค”

3. ปัญหากฎหมายเกี่ยวกับการให้ความคุ้มครองเด็ก

ขณะนี้เมืองไทยยังไม่มีกฎหมายที่กำหนดให้รถส่วนบุคคลต้องติดตั้งอุปกรณ์เบาะนิรภัยเด็กในรถยนต์ (Car Seat) เพื่อให้ความสำคัญกับการให้ความสำคัญในเรื่องความปลอดภัยของเด็กให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 เช่น มาตรา 23 กำหนดให้ผู้ปกครองต้องให้การอุปการะเลี้ยงดูอบรมสั่งสอน ไม่ต่ำกว่ามาตรฐานขั้นต่ำตามกฎหมายกระทรวง

ควรมีการแก้ไขเพิ่มเติมตามมาตรา 23 จากเดิม “ผู้ปกครองต้องให้การอุปการะเลี้ยงดู อบรมสั่งสอน และพัฒนาเด็กที่อยู่ในความปกครองดูแลของตนตามควรแก่ ขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมแห่งท้องถิ่น แต่ทั้งนี้ต้องไม่ต่ำกว่ามาตรฐานขั้นต่ำตามที่กำหนดในกฎกระทรวงและต้องคุ้มครองสวัสดิภาพ เด็กที่อยู่ในความปกครองดูแลของตนมิให้ตกอยู่ในภาวะอันน่าจะเกิดอันตรายแก่ร่างกายหรือจิตใจ” แก้ไขเป็น “ผู้ปกครองต้องให้การอุปการะเลี้ยงดู อบรมสั่งสอน และพัฒนาเด็กที่อยู่ในความปกครองดูแลของตนตามควรแก่ ขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมแห่งท้องถิ่น แต่ทั้งนี้ต้องไม่ต่ำกว่ามาตรฐานขั้นต่ำตามที่กำหนดในกฎกระทรวงและต้องคุ้มครองสวัสดิภาพ เด็กที่อยู่ในความปกครองดูแลของตนมิให้ตกอยู่ในภาวะอันน่าจะเกิดอันตรายแก่ร่างกายหรือจิตใจหรือให้ความสำคัญในเรื่องความปลอดภัยในขณะขับขี่โดยสารรถยนต์ด้วย” ทั้งนี้ ต้องให้หน่วยงานของรัฐหรือเอกชนช่วยกันเสนอแนวทางให้การผลักดันให้เกิดนโยบายและกฎระเบียบและการบังคับใช้กฎหมายเบาะนิรภัยเด็กในรถยนต์ในอนาคตอย่างเป็นรูปธรรมด้วยเช่นกัน

ดังนั้น การให้ความสำคัญกับความปลอดภัยในการขับขี่มากขึ้น ผู้ปกครอง บิดามารดาจึงมองหารถยนต์ที่มีฟังก์ชันความปลอดภัยที่มากกว่าเดิม แต่หลาย ๆ คนกลับมองข้ามเรื่องหนึ่งที่สำคัญคือความปลอดภัยของเด็ก ๆ ที่ต้องร่วมโดยสาร ซึ่งที่จริงแล้ว เด็กตัวเล็ก ๆ เหล่านี้จะบาดเจ็บจากอุบัติเหตุได้ง่ายกว่าผู้ใหญ่หลายเท่า แม้จะเป็นการชนท้ายเล็ก ๆ แต่เด็กอาจถูกกระแทกจนบาดเจ็บกระดูกหักก็เป็นได้ ดังนั้น คนใช้รถที่มีบุตรหลานทั้งหลายจึงควรให้เด็ก ๆ โดยสารอุปกรณ์เบาะนิรภัยเด็กในรถยนต์ (Car Seat) เพื่อป้องกันอันตรายที่เกิดขึ้นในขณะขับขี่

บรรณานุกรม

เอกสารภาษาไทย

หนังสือ

จิตติ ดิงศกัทธิย์. ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เรียงมาตราว่าด้วย จัดการงานนอกสั่ง

ลามิกอร์ได้ ละเมิด บรรพ 2 มาตรา 395-452. กรุงเทพฯ: เดือนตุลา, 2557.

ไพจิตร ปุณณพันธ์.คำอธิบายประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ลักษณะละเมิด

พระราชบัญญัติทางละเมิดของ เจ้าหน้าที พ.ศ. 2539 หลักกฎหมายลักษณะละเมิด ข้อสันนิษฐานความผิดทางกฎหมาย. (พิมพ์ครั้งที่13), กรุงเทพฯ: นิติ บรรณาการ, 2553.

ณัฐกร วิทิตานนท์. หลักรัฐธรรมนูญเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์

มหาวิทยาลัย, 2553.

บทความในวารสาร

โครงการวิจัยเรื่อง, “การปรับเปลี่ยนกลไกเชิงสถาบันเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะ ในการทำงานด้านเด็กของ
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น,”เสนอต่อ กองทุนเพื่อเด็กแห่งสหประชาชาติ(UNICEF)
มีนาคม 2553: 1-11.

สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค, “สิทธิผู้บริโภค 5 ประการตามรัฐธรรมนูญ,”
พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. 2522 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2541.

รศ นพ อติศักดิ์ ผลิตพฺถการพิภพ. “โลกที่ เหมาะสมสำหรับเด็ก: เด็กกับความปลอดภัย
WORLD FIT FOR CHILDREN: CHILD SAFETY,” ศูนย์วิจัยเพื่อสร้างเสริมความ
ปลอดภัยและป้องกันการบาดเจ็บในเด็ก คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี : 4-15.

วิทยานิพนธ์

จันทิมา ก้อนจันทร์เทศ. “ความเสียหายอันเกิดจากโรงเรียน.”วิทยานิพนธ์นิติศาสตร์
มหาบัณฑิต สาขานิติศาสตร์. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2554.

สายสุดา นิงสานนท์. “ความรับผิดชอบในกฎหมายลักษณะละเมิด,”วิทยานิพนธ์นิติ
ศาสตรมหาบัณฑิต สาขา นิติศาสตร์. บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525.

ประยูร กันไพเราะ. ความรับผิดชอบละเมิดในความเสียหายทางจิตใจที่เกิดกับผู้ได้รับ
ความเสียหายลำดับสอง. วิทยานิพนธ์นิติศาสตรมหาบัณฑิต สาขานิติศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2554.

กฎหมาย

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช 2557

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

พระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. 2522

พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546

อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก (Convention on the Rights of the Child 1989) ข้อ 6-7.

คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติที่ 14/2560 เรื่อง มาตรการการเพิ่ม

ประสิทธิภาพการบังคับใช้กฎหมายว่าด้วยการจราจรทางบก

ข้อมูลเครือข่ายอินเทอร์เน็ต

ความแตกต่างคาร์ซีทแบบ ISOFIX และ LATCH SYSTEM. Available URL : .

<https://www.kiddopacific.com/2018/09/05/chicco-isofix-and-latch-system/>. 2018, (ตุลาคม 30).

Child safety seat , ตอนที่ 1 จริงหรือที่เบาะนิรภัยสำหรับเด็กแพง, Available URL :,

[https:// motortrivia.com/2017/06/child-safety-seat-part-1/](https://motortrivia.com/2017/06/child-safety-seat-part-1/)..2558, (มกราคม 15)

กฎหมายต่างประเทศ

Universal Declaration of Human Rights, adopted and proclaimed by General Assembly

49 CFR 571.208 Standard No. 208 Occupant crash protection.

(The 2018 Florida Statutes Title XXIII MOTOR VEHICLES Chapter 316 STATE UNIFORM TRAFFIC

CONTROL sec 316.613

House Bill No. 7055 Sec. 11. Subsections

ตาม House Bill 3404 amends ORS 811.210(2). House Bill 3404 แก้ไข ORS 811.210 (2)

<https://drivinglaws.aaa.com/tag/child-passenger-safety/>.

<https://www.iihs.org/iihs/topics/laws/safetybeltuse?topicName=child-safety>

2017 ORS 815.055 Rules establishing standards for safety belts, harnesses and child safety systems.

(VEHICLES (625 ILCS 25/) Child Passenger Protection Act)

Children (Jersey) Law 2002 Parental responsibility for children.3.(1)-(4).

Motor Vehicles (Safety Equipment for Children) Act 1991.(1)-(9)

(Singapore's Road Traffic Act (CHAPTER 276) ROAD TRAFFIC) (motor vehicles, wearing of seat belts) RULES 2011

(CHILDREN AND YOUNG PERSONS ACT (CHAPTER 38) (Original Enactment: Act 1 of 1993))

Laws governing car seats in Australia, <https://www.parenthub.com.au/kids/raising-children/car-seat-laws-australia/>.

Australian/New Zealand Standard AS/NZS 1754:2013, Child restraint systems

for use in motor vehicles, approved by Standards Australia and published on 7 June 2013;